

בפתח הספר

בראשיתם של דברים היה מדובר בעריכת ספר ועדיין לא ידעתי במה מדובר, שכן לפניות מסוג זה כבר התרגלתי ובס"ד עסקתי בעריכה בהרבה יותר ממאה ספרים.

ברם, משהובא לידי החומר המדובר ועסקתי בקריאתו, התרגשתי התרגשות כפולה ומכופלת.

ראשית, כמובן, מאישיותו של דורון שניאור זיסרמן, אישיות עילאית בכל קנה מידה, כפי שכל קורא בספר זה יבחין בכך. כל בן ישראל ההולך מאתנו בפשעי המחבלים בכרם ישראל, יקר לנו עד מאד, אבל כאשר מדובר באדם שעתיד היה להיות לפאר האומה, הכאב כפול ומכופל.

שנית, מאופי הספר. השכיל זאב זיסרמן, אביו של דורון, לא להסתפק בספר זכרון המענין רק את אלה שהכירו את האיש שעליו מושתת ספר הזכרון, אלא שחיפש ומצא תוכן רעיוני לספר, והנה מסתבר, שבמאמציו הוא הביא לספר אחד את מיטב המתברים מכל החוגים ומכל הזרמים, ישן וגם חדש, רבנים ואקדמאים.

טבעי הדבר שישנן חזרות על דברים שהרי בנושא אחד הדברים אמורים, ואין בית מדרש ללא חידוש ומשנה לא זזה ממקומה.

הספר הוא, איפוא, ספר עיון וקריאה מדרגה ראשונה ואין לך הנצחה גדולה מזו לזכרו המבורך של דורון.

חילקנו את הספר לארבעה שערים:

שער א': חיים של קידוש השם.

שער ב': קידוש השם ע"י מסירת הנפש.

שער ג': בצרור החיים – מאמרים תורניים ואקדמאיים.

שער ד': ואיננו עוד... רבנים ואישי צבור, המשפחה וחברים

מספידים ומספרים על דורון.

בחלוקה הפנימית של המאמרים, השתדלנו להביא את הדברים לפי סדר מסויים והקורא בוודאי יבחין בכך.

העורך.

שלמי תודה

לכל המנחמים שהשתתפו בכאבנו הנורא והרעיפו עלינו אהבה.
לכל מי שהספידו את דורון הי"ד, למדו ולימדו לעילוי נשמתו.
לכותבי המאמרים בספר – רבנים, אנשי ציבור וחברים.
לעורך הרב ד"ר יצחק אלפסי על המסירות והעידוד.
לרב חנניה צ'ולק, מנכ"ל "עזר מציון", על שהיה איתנו וסייע לנו כל ליל הרצח –
עד בוקר.

להנהלת החברה קדישא פתח-תקווה על הרגישות והאהדה.
לרב דניאל דרייר ולתושבי עינב על ליל השימורים לדורון לאחר הרצח, על הקמת
"מאחז דורון", איושו ולימוד התורה במאחז יום ולילה במשך שלושים ימי האבל,
על ימי הלימוד לזכרו ועל היותם תמיד לצד תמי והילדים.
לרב חיים דרוקמן, ראש ישיבת ההסדר אור עציון, לרמי"ם, למרצים ולכל מי שהיה
שותף להצלחת יום העיון לזכרו של דורון הי"ד, בוגר הישיבה.
לרב שמעון אסולין, למנהלים, לחברים ולעובדים בחברת החשמל – על טקסי
הזיכרון ביום השלושים וביום השנה ומעל הכל – על שהנציחו את שמו של דורון
וקראו לבית הכנסת בבניין חברת החשמל "מנחת דורון".
לנחמיה שפירא על העצה והתמיכה.

לנינו רנסנברג, לרעי לוי, לויקה ובני שלו – על אתרי ההנצחה באינטרנט.
לחברים ולמכרים על הדברים שכתבו ועל העלאת הזיכרונות שיאפשרו לילדיו של
דורון, הקטנים היום, להכיר מחר את דמות אביהם הגדול.

לכולם, לכל מי שהיה איתנו, גם למי שלא הוזכר – תודה מעומק הלב!

המשפחה.

דבר המשפחה

בננו, בעלי, אבינו ואחינו היקר והמיוחד, דורון שניאור הי"ד, נרצח ע"י פלשתינים ארורים ושפלים, ביום הולדתו ה-38 בכ"ז בסיון תשס"א, בדרכו לשוב לביתו בעינב שבשומרון.

דורון קבע מושבו בעינב בשנת תשנ"א, בתקופת האינתיפאדה הראשונה, כדי לקיים בגופו מצוות יישוב הארץ ולחזק את תושבי עינב והשומרון.

בבואנו להציב יד ושם לדורון שניאור הי"ד, נעלה את זכרם של כל הנופלים במלחמות ישראל לתקומת העם והארץ, ובהם אברהם יוסף זיסרמן, דודו של דורון, שנפל במלחמת השחרור במערכה על ירושלים, ה' ייקום דמם ושמש יגון לעד.

אנו, שאיבדנו את דורון הי"ד בפרעות שהחלו בראש השנה תשס"א ונמשכות עד עצם היום הזה, מבכים את מאות ההרוגים: גברים, נשים, ילדים ועוברים במעי אימם, שנרצחו בישראל רק בשל היותם יהודים.

יד אחים מושטת לאלפי בני המשפחות המיוסרות בתפילה: "כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו". שמש של יקיריהם מונצח בספר זה לזכרון עולם.

בבחירת הנושא לספר, עמדה לנגד עינינו דמותו של דורון הי"ד, איש תורה ומדע שחיבר במדעו ובהליכותיו שמיים וארץ, קידש ואיבה שם שמיים.

ספר זה, לזכרו של דורון שניאור, יאיר במשנה אור מעלת קידוש השם בחיים.

אף שחייב יהודי למסור נפשו על קידוש השם – נעלים יותר הינם חיים על קידוש שמו יתברך בבחינת "וחי בהם" – לחיות חיים של קידוש השם למען שמו באהבה.

יהי ספר זה "וחי בהם" נר לנשמתו הקדושה והטהורה של דורון ולזכרם של כל הנופלים על קידוש השם, תהא נשמתם צרורה בצרור החיים.

דורון הי"ד

נולד בכ"ז בסיוון תשכ"ג בגבעתיים.

למד בביה"ס הממלכתי דתי "אמונים", חניך תנועת הנוער "בני-עקיבא".
למד בישיבת "נחל יצחק" בנחלים. סיים בהצטיינות לימודיו העל יסודיים במגמה
ריאלית-פיזיקלית ומחשבים.

למד בישיבת מרכז הרב בירושלים, בוגר ישיבת ההסדר "אור עציון".

בצבא: בשירות הסדיר – חובש קרבי בחי"ר – גבעתי.

במילואים – חובש גדודי (חוג"ד).

התנדב בקביעות כחובש בהגנה מרחבית (הגמ"ר).

למד בפקולטה להנדסה וניהול בטכניון. שלוש שנים היה "מצטיין הנשיא" ושנה אחת
– "מצטיין דיקן". סיים בהצטיינות ראויה לשבח תואר בהנדסת מערכות מידע וקבל
תעודת הצטיינות מוועדת החינוך של הכנסת על הישגים לימודיים.

במהלך לימודיו האקדמיים למד גם בכולל של הטכניון, היה חונך ביחידה לקידום
סטודנטים, ריכז פרויקט חינוך נוער לתעשייה בהתאחדות התעשיינים ועבד
באינטל-ישראל בפיתוח כלי תיב"ם.

עם סיום לימודיו החל לעבוד כמהנדס בחברת החשמל בחיפה באגף מערכות מידע
ומחשבים. עסק בפיתוח מערכות כח אדם, ניהול פרויקטים, פיתוח והדרכה של
מערכות ממוחשבות.

נשוי לתמי ואב לארבעה ילדים: ליאור, עודד, חרות ואוהד.

עבר עם משפחתו להתגורר בעינב שבשומרון בשנת תשנ"א, בתקופת האינתיפאדה
הראשונה, כדי לחזק את רוח המתיישבים ביש"ע.

העביר בקביעות שיעורי תורה ומחשבת ישראל, הקדיש מזמנו לפעילות ציבורית
ומעשי צדקה וחסד, ופעל לקרוב לבבות בדרכי שלום ונועם.

נרצח ע"י מחבלים בירי מן המארב, ביום הולדתו ה-38, בכ"ז בסיוון תשס"א, בדרכו
לביתו בעינב.